

Čabský spravodajca

OBCENÝ ŠTVRŤROČNÍK

6. ROČNÍK

ČÍSLO 1

MAREC 2008

Vážení občania,

Počas dlhých vekov, ktoré si človek snáď ani netrúfa odhadnúť, príroda s úžasnou presnosťou vytvára podmienky pre vznik a obnovu nového života. Najlepšie si to uvedomujeme práve na jar pri pohľade na rozkvitnuté lúky a sady ovocných stromov. Ani v tomto roku to nebude inak. Možno nás prekvapí jej trochu skorší príchod, pretože zima nás ani teraz veľmi nepotrápila. Avšak aj napriek menším anomáliám v počasi, ktoré v značnej miere ovplyvňuje človek svojim často neuváženým a bohužiaľ aj nezvratiteľným konaním, príroda nás nesklame. Jar, leto, jeseň a zima budú znova a znova pôsobiť na naše zmysly. Len si uvedomme, aký úžasný fenomén nás obdarí touto mnohorakosťou.

Na začiatku roka je príroda v hlbokom spánku, odpočíva a pomaly sa pripravuje na nové prebudenie. Avšak aj toto obdobie roka má svoje čaro, ktoré pôsobí na naše zmysly. Bielou perinou prikrýté polia, lúky, zamrznutý rybník nám dáva vychutnať neopakovateľnú, aj keď drsnú prírodu tohto ročného obdobia, ktoré je obľúbeným hlavne pre deti šantiace pri lyžovaní, sánkovaní alebo naháňaní sa za pukom na zamrznutom potoku...

Zmena prichádza pomaly so stúpajúcim slnkom na oblohe, aby po dlhom zimnom spánku vytryskol nový život. Je tu jar. Pre mnohých z nás najkrajšie obdobie roka. Akoby do našich žíl vlievala nové sily a chuť do života. Aj napriek tomu, že dnešné deti ani na dedine už nepoznajú pocity, ktoré sme prežívali ani nie tak dávno, pri pasení malých

húsatiek na zelenej rozkvitnutej lúke, či malých kozliatok, šantiacich okolo nás, jar prichádza znova a znova a zachováva si svoje neopakovateľné čaro.

Typickou súčasťou jari sú aj veľkonočné sviatky, ktoré sú základným pilierom našej kresťanskej viery, základom znovuzrodenia.

Tak, ako sa príroda pripravuje na prebudenie, tak aj človek v pokoji a v skrúsenosti hľadá počas veľkonočného pôstu cestu ku zrodu nového života a duchovnej obrody cestu z temnoty do svetla.

Pestrosť a rozmanitosť prírody spolu s duchovnými hodnotami pôsobia na našu myseľ, formujú ju, dotvárajú našu predstavu o živote, ktorý sa tým stáva krajším, zmyslupnejším a znesiteľnejším. Áno, znesiteľnejším. Pretože v našej ľudskej spoločnosti sa dlhodobou udomácnili javy, ktoré akékoľvek zásady spolunažívania s prírodou a medziľudské vzťahy narušujú a stávajú sa tak trvalými negatívnymi hodnotami. Každý deň sa masovo-komunikačné médiá predbiehajú v podávaní senzačných správ o vraždách, znásilnení, lúpežných prepadnutiach, o drogách, podvodoch na obyčajných ľuďoch, ktorí si často krát siahnu na život, pretože ich nedokáže tento systém ochrániť, o zlom sociálnom položení chorých starých ľudí... Človek si ani nedokáže naraz spomenúť na všetko zlo, ktorého sme dennodenne svedkami. Korunu všetkému nasadzujú naši politici. Toľko „patentov na rozum“ nemá žiadna krajina na svete ako mi. Netolerancia, ktorá vniesli do

života, malicherné škriepky, ohováranie, vyhrážky nevestia nič dobré pre tak malú krajinu, ktorá by mala byť vzorom v oblasti spolunažívania pre celý svet. Určite mi dáte za pravdu, že demokracia je o niečom inom... Človek potrebuje pre svoj život aspoň malé záruky, ktorým sa všeobecne hovori istoty. Avšak jedinou istotou, ktorú nám súčasný systém zabezpečuje je, že nič nebude isté. V čom má hľadať človek trvalé hodnoty o ktoré by sa teda mohol oprieť a zabezpečiť dôstojný nástup svojim deťom, novým generáciám? Aké hodnoty uznávajú mladí ľudia, ktorí ani v tridsiatke nechyrujú o založení rodiny a už vôbec nie nad sobášom. Kde sa podeli z nás tie trvalé kresťanské hodnoty, ktoré už dve tisícročia formovali predošlé generácie? Zlyhala cirkev, štát, rodina, „demokracia“...?

Zanechajme pochmúrne úvahy o neduhoch dnešnej doby a vráťme sa k tým kladným hodnotám dnešnej doby, ktoré nás už dve tisícročia sprevádzajú a pripravme sa k sláveniu veľkonočných sviatkov. Neodvracajme sa od nich a zbavme sa povrchného pohľadu a konzumného spôsobu života, ktorý si nás stále viac opantáva až sa staneme úplne bezcitnými a bezradnými. Pozastavme sa a naučme vnímať aj svoje deti tie trvalé hodnoty, ktoré nám dennodenne ponúka príroda a ktoré nám zanechali naši predkovia. Iba tak si zachováme harmóniu spoluzitia s prírodou, rýdzosť myšlienok a čistotu ducha aj prostredníctvom budúcich pokolení.

starosta obce

Veselé veľkonočné sviatky čitateľom Čabského spravodajcu želá redakčná rada.

Z OBSAHU

- **Z tvorby našich detí** strana 7
- **Marec - mesiac knihy** strana 12
- **Čarovanie s vareškou** strana 13
- **Úspech našich novín** strana 14

Fašiangovú basu sme už pochovali

Rok je opäť za nami. Všetko, čo sme v ňom prežili sa pomaly stáva históriou tak, ako po iné roky. Dúfame ešte v zopár príjemných zrkvapení. Verím, že do tejto kategórie sme sa už zaradili na privítanie všetkých zrkvapení.

Prišiel mesiac január. Po sviatku Troch kráľov sa začalo obdobie plesov a ľudových zábav. Na týchto maškarných a fašiangových plesoch sa stretáva väčšinou mladšia a stredná generácia. Kde sa veselo zabávajú. Tento rok boli fašiangy

krátke. Staré porekadlo hovorí: „Staré dievky plačú, že sa nevyskáčú“. Fašiangy sa oficiálne končia v utorok o polnoci. Toto je najveselejšie obdobie roku, na konci ktorého sa pochováva basa.

V našej obci skončil v pondelok pred Popolcovou stredou, a to na schôdzi Miestneho spolku Slovenského Červeného kríža, ktorá bola spojená s pekným kultúrnym programom.

Niekedy ľudia chodili zo zábravy rovno do ranných zmien. Dnes

by to bolo už pomerne náročné, rozhodli sme sa preto ísť inou cestou.

Fašiangové obdobie sa skončilo s nástupom Popolcovej stredy. Tá sa v liturgickom kalendári považuje za prvý deň 40-denného pôstneho obdobia. V tomto roku bolo fašiangové obdobie neobvykle krátke, keďže termín Popolcovej stredy je pohyblivý a odvíja sa od termínu Veľkej noci.

Názov Popolcová streda pochádza zo zvyku páliť bahniatka z

Kvetnej nedele predchádzajúceho roku. Potom popolom značia kňazi na svätej omši čelo veriacich a pri tom hovoria tieto slová: „Pamätaj, že prach si a na prach sa obrátiš“. Popol bol oddávna symbolom pokory a pokánia. Popol vyjadruje i márnosť tohto sveta. Všetko sa obracia na popol.

Takouto mocou veľkopôstneho boja kráčame v ústrety veľkonočnému svetlu. Naberajúc silu pre duševné zápasy.

Gertrúda Fačkovcová